

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**S. Kiliani Franciae Orientalis, Qvæ Et Franconia Dicitvr;
Apostoli, Gesta, Varijs cum notationibus historicis,
dogmaticis**

Serarius, Nikolaus

Wirceburgi, 1598

VD16 S 5993

XXIII. Versus Epitymbij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64132)

l. 1. c. 9.

leret. Similiter etiam, cum S. Burckardum in Episcopali hac sede constituit, loquitur S. Bonifacius, omnesq; in templis, locis, operibusq; omnibus statuæ, imagines, & sigilla S. Kilianum Pontificem demonstrant. Causa tamen, cur S. Burckardus primus interdum vocetur, duplex est. Vna. quia ab eius Episcopatu cœpit Episcopalis dignitas, & sedes Herbipoli fixa, & constituta esse cum S. Kilianus ad conuertendi tantum populi vtilitatem, & suscepti muneris functionem Episcopus factus fuisset, non vt Herbipoli thronum, quem successores aliqui tenerent; constitueret, prout S. Burckardus, Pontificis Maximi auctoritate, postmodum fecit. Altera, quia, dum plura in aliquem honoris nomina, & tituli conueniunt; is ferè qui præcipuus, explicari solet. Cum igitur, & Episcopus & Martyr S. Kilianus sit, martyrij potiùs, quam Episcopatus cognomento celebratur.

l. 1. c. 8. &
10.

XXIII.

VERSVS EPITYMBII.

Xtat bellum quoddam, & vtile de Sanctis nostris hexastichon.

Hi sunt, Herbipolis, qui Te docuere, Magistri

Qua verum coleres religionem Deum.

Impia quos tandem insit Geilana necari,

Celauitq; sub hunc corpora cæsa locum.

Ne turpi, sine laude, situ defossa iacerent

Corpora, Burckardus sub monumenta locat.

*Catal. Epif.
Germ. l. de
sacris. Miss
Martyrol. d.
7. Iun.*

*l. de viris il
lust. p. 1. f
238.*

Sed triplex de ijs error vagatur. Primus. quem diligentissimo, doctissimoque Demochari Caspar Buschius, alijs quibusdã Demochares obtulit, esse versus hos. in ipsa sepulchrali crypta inscriptos, hætenusque ibidem legi. At vero ibi non sunt, sed in vestibulo capitularis loci. qui Noui Monasterij templo quidem cohæret, in ædificiorum tamen parte superiore, ad septentrionale cryptæ latus. Alter Henrici Pantaleonis, & qui eum

impru.

imprudens secutus videtur; Arnoldi Wion; eorum versuum Auctorem esse S. Burckardum. Fuit sanè S. Bonifacius Poëta non malus, vt ex ipsius versibus pluribus apparet: Burckardum verò doctissimum fuisse non inficior, Poëtici tamen nihil in eo noto. Et verò versus isti non priscum illum Ecclesiasticum, & temporibus illis vsitatum stylum referunt, sed nostri potius sæculi elegantiam, & venustatem. Auctorem verò tradit in suis Monasterij noui Antiquitatibus Reuerendus noui eiusdè Monasterij Decanus D. Ioan: Gantzhornius, D. Engelhardum Funkium Decretorum doctorem. Tertius error ex secundo isto nascitur; peruetustos esse versus, cum tamen eorum auctor Engelhardus, non nisi Anno Domini 1513. Collegij eiusdem Decanus fuerit. Est verò in lapidea illius cryptæ tabula, iuxta puteum, ad Occidentem, Epitaphium, hoc, quod, quamuis rudiore temporum illorum Minerua, veritatem tamen, & rem simpliciter ipsam proponit.

2. p. ligni
Vit.

*Annis sexcentis, octogenisq; nouenis
Istic Kyllenam scimus fontis prope venam.
Et Colonatum necnon Tothuang; beatum
Ob saluatorem proprium sudisse cruorem.
Hinc fuit, est, & erit salus illi, qui pie quærit.
Est cæcus, mutus, claudus, surdusq; solutus.
Septingentesimo, quinquagesimoq; secundo
A Bonifacio Burckardo consociato
Hi sunt sublati, ritè quoq; Canonizati.
Hos pete deuotè, qui sint oramine pro te.
Septingentesimo, nonagesimo quoq; primo
Burckardus moritur, corpusq; suum sepelitur.
Iuxta sanctorum tumulum, ceu scribitur, horum
Per Megengaudum successorem reuerendum.*

Est & tabella alia lignea, in qua versus alij tres: sed hisce similes, & in quibus verbum primum excidit.